

Vi støtter det foreliggende lovforslag.

Addi Andersen (CD):

Kendelsen, der blev afsagt i marts måned af Klagenævnet for Udbud, var klar og entydig. Danmark havde handlet i strid med EU's indkøbsdirektiv, og derfor forsøger regeringen nu med dette lovforslag at finde en anden vej, så det alligevel bliver muligt for Danmark at fortsætte med sin hidtidige praksis, som bl.a. betyder monopol til Statens Seruminstitut på blodproduktområdet.

Værdien af det danske donorsystem med frivillige donorer, der giver blod uden betaling, sætter CD intet spørgsmålstejn ved, og det samme gælder selvforsyning med blod til brug for transfusion.

Men vi er betænkelige ved den uforbeholdne overbevisning om Danmarks ufejlbarlighed, som forslaget jo også udtrykker. Vi har oplevet blødersagen, som viste, at dansk sikkerhed og kvalitet ikke var helt så uovertruffen, som de fleste var vant til at tro.

I CD hæfter vi os også ved aspektet om forsynings sikkerheden, som efter forslaget menes bedst sikret med én producent her i landet. Det kan være sandt nok, men er det ikke samtidig en risiko at tage, når man kun spiller på én hest, som man jo gør med Statens Seruminstitut som eneaktør? Er der taget højde for, at der kan ske fejl eller uheld, så der af en eller anden grund opstår udfald i produktionen? Kan det i den situation tages for givet, at det helt uden eller med meget kort varsel lader sig gøre at importere et produkt for at dække behovet? Det vil jeg gerne spørge sundhedsministeren om.

Jeg vil i dag hverken give CD's tilslutning til eller afvisning af forslaget. Det har ikke været til høring før fremsættelsen, og vi vil derfor ikke tage stilling, før lovforslaget har været behandlet i udvalget.

Pia Kjærsgaard (DF):

Der har været sagt mange gode ord om det danske frivillige donorsystem, så det skal jeg ikke gentage. Jeg er fuldstændig enig i de synspunkter. Dansk Folkeparti mener, at det er rigtigt, og at det er en god ordning, som Danmark har med en donorbank på frivillig basis og uden vederlag. Sådan skal det være.

Nu har der været en sag vedrørende afvisning af EU-udbud af blodprodukter. Naturligvis skal vi bibeholde vores selvforsyning af blod og blodprodukter. Jeg er meget enig i, at det

ikke er en handelsvare. Sådan skal det ikke være. Det er usmageligt, og det er uetisk, hvis det nogen sinde skulle blive det.

Jeg må godt have lov at spørge sundhedsministeren alligevel: Kan vi fastholde det her, kan vi fastholde det her i forhold til EU med det her lovforslag? Det håber Dansk Folkeparti kan lade sig gøre. Ministeren har ikke brugt mange ord på det i selve lovforslaget, heller ikke i bemærkningerne, om vi eventuelt kan gøre det, som ministeren lægger op til med et lovforslag. Det må man jo formode, når regeringen kommer med lovforslaget. Og jeg skal sige, at Dansk Folkeparti selvfølgelig støtter lovforslaget.

Så synes jeg, det var interessant, hvad hr. Bruno Jerup fra Enhedslisten kom frem med om, at nu må man ikke længere sælge til privathospitaler. Det vil jeg godt have uddybet lidt fra ministerens side. Jeg synes, det var en interessant betragtning. Har hr. Bruno Jerup ret, eller hvordan?

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil gerne takke for den meget positive modtagelse af lovforslaget. Jeg vil også godt sige, at det ikke kommer bag på mig, at det bliver positivt modtaget, for der er jo i Danmark en meget bred folkelig opslutning bag det, som vi kan kalde blodsagen.

Det vil sige, at det er et stykke hen ad vejen her i landet er en slags folkesag at medvirke til at give blod, simpelt hen fordi man gerne vil yde denne, ja, i virkeligheden er det jo en form for humanitær indsats. Og det er selvfølgelig det, der også er én af de væsentlige baggrunde for lovforslaget her, hvor vi har fået klagesagen på halsen.

Men jeg vil godt sige en lille smule om de hensyn i øvrigt, der ligger bag forslaget.

Det er for det første, at det danske donorsystem med frivillige og ubetalte donorer sikrer en høj kvalitet og en mængde, der er tilstrækkelig til at dække behovet for en lang række forskellige blodprodukter.

For det andet: En ordning med én producent her i landet giver den bedste forsynings sikkerhed og sikrer bedst, at donorernes betingelser for at afgive blod bliver respekteret.

For det tredje: Det er af behandlingsmæssige grunde væsentligt, at en befolkning behandles med blod og blodprodukter, der kommer fra den pågældende befolkning, og det er ikke sådan en eller anden speciel form for nationalisme, der ligger bag det. Det skyldes, at hoved-